

Turnitin Originality Report

COMPARATIVE ANALYSIS OF THE by
16 Rdt

From Quick Submit (Quick Submit)

Processed on 11-Nov-2013 00:14 PST

ID: 371855544

Word Count: 2733

Similarity Index	Similarity by Source
4%	Internet Sources: 4%
	Publications: 3%
	Student Papers: 4%

sources:

- 1 2% match (student papers from 18-Aug-2010)
[Submitted to The Hague University on 2010-08-18](#)
- 2 1% match (publications)
[Stan Stevens. "Tourism and deforestation in the Mt Everest region of Nepal", The Geographical Journal, 9/2003](#)
- 3 1% match (publications)
[Variú, Viktor, Andrea Suvák, and Péter Dombi. "Geographic Information Systems in the Service of Alternative Tourism - Methods with Landscape Evaluation and Target Group Preference Weighting : Alternative Tourism Delimitation by GIS". International Journal of Tourism Research, 2013.](#)
- 4 < 1% match (Internet from 09-Oct-2012)
<http://cuguat-tigris.ro/index.php/SciGeo/article/download/14/13>
- 5 < 1% match (Internet from 01-May-2003)
<http://pchardware.ro/Ro/Review/review.php?id=121>

paper text:

TURISMUL MONTAN ȘI INTERCONEXIUNILE SALE. VARIAȚIA FLUXULUI TURISTIC MONTAN ÎN JUDEȚUL SUCEAVA Abstract Turismul montan, pe lângă unul dintre cele mai frecventate tipuri de turism, este generat de un complex de factori și, în același timp, declanșează o serie de procese ce implică fenomenul turistic, dar mai ales cadrul natural în care se desfășoară. Lucrarea de față își propune să pună în discuție câțiva dintre acești factori cauzali, dar și relațiile dintre acest tip de turism și arealul turistic în care se desfășoară(1). Nu în cele din urmă, folosind metode de analiză SPSS, se demonstrează concret care este impactul fluxului turistic montan în cadrul stațiunilor balneare (2) și al stațiunilor montane(3) din județul Suceava. Cuvinte cheie: turism montan, ecoturism, T.A.L.C, județul Suceava, SPSS Clasificare JEL: Q20, Q30 1. INTRODUCERE. PREZENTAREA CONCEPTELOR Relieful montan a reprezentat dintotdeauna o atracție deosebită pentru om, încă din perioada antică, unde era considerat ca locuința zeilor, dar mai apoi, cu trecerea vremii, interesul a gravitat mai ales în jurul admirației pentru peisajele deosebite și unice dezvoltate în cadrul acestei forme de relief; altitudinile mari, diferența de nivel bruscă, forma stâncilor, prăpăstii, culoare, chei, peșteri, vegetația și fauna specifică, apele curate bogate în minerale, la care se adaugă un climat tonifiant cu importante remedii pentru boli respiratorii și de circulație fac din arealul montan o locație turistică extremă de vizitată pentru petrecerea timpului liber. Dezvoltarea societății și cea

tehnologică, în directă legătură cu avântul economic caracteristic societății umane cel puțin în ultimele două secole, au determinat un grad ridicat de amenajabilitate a munților, generând astfel o creștere a accesibilității în cadrul acestei forme de relief. Ariile montane sunt dotate tot mai mult cu numeroase locații de cazare, parcuri de distracție aferente stațiunilor montane, căi de acces (rutiere, feroviare, aeriene), instalații de cabluri în cadrul pârtiilor de ski sau pentru vizitarea vârfurilor montane, crescând astfel și gradul de umanizare a acestora. Atracția montană nu se oglindește doar în petrecerea pasivă a timpului liber ci și în dorința de a cuceri și păși pe înălțimile cele mai mari ale acestui spațiu, sau de a practica activități specifice, sporturi extreme (alpinism, parapantă, river-rafting, ski, snowboard, tiroliană), (Muntele, Iașu, 2006), cât și folosirea resurselor montane (aer, apă, vegetație) în forme de îngrijire a sănătății. Multe dintre elementele anumerate se constituie în forme distincte de turism, dar toate au un punct comun- arealul montan. Multe dintre aceste activități au și părți negative; prezența umană în acest spațiu și amenajările antropice creează determină o inevitabilă transformare a peisajului montan, cât și a calității acestui mediu caracterizat de puritate, aer curat, ape curative și "natură virgină". Antropizarea montană a generat, uneori, o importantă deteriorare a elementelor naturale montane, prin exploatarea intensă sau inadecvată a resurselor turistice montane. Ca răspuns la acest fenomen de degradare, societatea umană, prin organisme specializate și uneori prin simpla inițiativă privată, a creat cadrul protejării acestor valori perisabile, unele neregenerabile și unice, oferind cadrul legislativ și de organizare teritorială pentru a stopa și preveni acest fapt. Analiza fenomenului și teoretizarea turismului montan a generat nașterea unui "nou tip de turism", axat în special pe grija față de natură- ecoturismul. Ecoturismul, în general, este văzut ca o ramură a turismului în care primează grija pentru conservarea și păstrarea nealterată a caracteristicilor cadrului natural- ale mediului înconjurător. De obicei acest tip de activitate este analizat în directă legătură cu mediul, cadrul natural în care se desfășoară, iar activitățile umane în general, cât și cele turistice, în particular, au adus, de-a lungul timpului, numeroase modificări mediului înconjurător; amenajările și activitățile specifice turismului au generat numeroase dezechilibre în cadrul naturii (aparitia deșeurilor, disparitia unor specii de animale sau plante), fapt care a generat de la sine existența unei griji sporite pentru aceasta, ceea ce s-a și concretizat în "crearea" unui tip de turism dedicat acestei idei. Indiferent de geneza și scopul ecoturismului, cert este că acesta este legat în mod organic de cadrul natural și de activitățile desfășurate în mijlocul lui. O idee logică și tot mai intens acceptată în această direcție a ecoturismului, este cea a Erletei Cater (1994), subliniată și de Cheia (2013), care o sintetizează în sintagma - ecoturismul, produs sau principiu- idee care dorește să facă din ecoturism o preocupare generală, un mod de a gândi care să fie inclus de fapt în toate formele de turism existente, fără excepție. Nu teoretizarea ecoturismului este scopul acestei lucrări, ci realizarea importanței zonei montane pentru această caracteristică ecologică a fenomenului turistic în general. Presiunea antropică asupra zonei montane o putem considera mai redusă decât în cadrul celorlalte forme principale de relief (câmpie, deal, podiș), mai ales dacă ne referim și la caracteristicile așezărilor umane din cadrul fiecărei forme de relief, în schimb această presiune are repercursiuni mai accentuate în aria montană decât în celelalte, repercursiuni care se evidențiază în caracteristicile/proprietățile mediului înconjurător, cât și în cele ale peisajului specific; de aceea susținem ecoturismul ca un principiu, o regulă de bază care să domine și să ghideze întreg fenomenul turistic. Susținem acest trend atât din perspectivă ecologistă, de protecție a cadrului natural în care se desfășoară activitatea turistică propriu-zisă, cât și din perspectivă sustenabilă. Perspectiva sustenabilă o include pe cea ecologică, având în vedere în plus susținerea dezvoltării și extinderii societății umane. Dezvoltarea societății nu se poate și nici nu se dorește a fi stopată, de aceea principiile sustenabilității trebuie să aibă o prezență reală în punerea în practică a activităților turistice. Turismul nu se pune în calea dezvoltării societății umane în întregul ei, ci este chiar un rezultat al acestei dezvoltări, beneficiind de toată dezvoltarea tehnologică (practic, globalizarea turismului fiind posibilă cu ajutorul ei), dar fiind în același timp un remediu pentru accentuata antropizare a cadrului natural, cât și pentru stilul de viață solicitant și stresant al omului secolului XXI. Analizând sustenabilitatea și dezvoltarea

în cadrul turismului montan, Gurung (1998), într-o adaptare a ideilor lui Colby (1990), evidențiază câteva dintre paradigmele acestei situații. Autoarea delimitează 5 paradigme dintr-o perspectivă ecologică și economică. Pe lângă un fenomen social și spațial (din perspectiva spațiului și a cadrului natural în care se desfășoară), care împreună vizează latura ecologică, fenomenul turistic are o mare valoare economică, cu un real aport în economiile locale și naționale. Prima dintre aceste paradigme se referă la "economia de frontieră", cu referire directă la faptul că natura este privită, în general, ca un rezervor inepuizabil de resurse care să fie folosite pentru bunul plac al omului; acest concept este caracteristic anilor 60'-70', ideologia consumului fără limite schimbându-se treptat. A doua este paradigma "protecției mediului", care vine ca o urmare logică a primei, cu scopul de a împlini avântul dezvoltării economice cu respectarea regulilor de protejare a mediului, măsură care nu a avut ca rezultat imediat stoparea exploatării resurselor, ci schimbarea, uneori, a modului de efectuare a acestei exploatări. "Gestionarea resurselor" este cel de-al treilea model și are în vedere strict managerierea resurselor, ca răspuns la epuizarea acestora pe scară globală și la creșterea constantă a populației, toate acestea suprapuse peste dorința constantă de dezvoltare și extindere; o latură a acestui model este și căutarea de resurse noi care să poată fi exploatare în perspectivă. Paradigma următoare, "eco-dezvoltarea", subliniază din nou nevoia clarificării principiilor ecologice în cadrul dezvoltării societății umane și a relațiilor pe care acesta le desfășoară cu cadrul natural. Ultimul exemplu este cel al "ecologiei profunde" care "subliniază aspectele etice, soaciale și culturale, recunoscând dependența reciprocă și nevoia de cooperare între natură și om". Se observă practic evoluția modelelor relațiilor/interacțiunilor dintre om-natură în ceea ce privește strict strategia de dezvoltare a societății umane raportate la elementele cadrului natural, mai ales din perspectiva efectelor acestei interacțiuni. În același mod, pe aceeași structură, putem construi o evoluție a fenomenului turistic în ceea ce privește relația acestuia cu mediul înconjurător, și mai concret, evoluția conceptului de ecologie în turism; în mod evident, etapele incipiente ale dezvoltării turistice într-un spațiu/teritoriu (etapa de implementare/pionierat) sunt caracterizate de consumul excesiv al resurselor turistice, consum care nu crează imediat un dezechilibru, deoarece nici numărul de turiști nu este unul foarte mare. Dezvoltarea turistică a arealului va duce cu sine un număr tot mai mare de turiști, creșterea amenajărilor (structuri de cazare și alimentație, căi de acces, spații cu diverse oferte pentru petrecerea timpului liber) dar, în același timp, cu implicare locală și națională (dacă vorbim despre arii turistice de interes național) se va dezvolta și o strategie de sustenabilitate turistică, de protejare, conservare și dezvoltare a resurselor turistice și a mediului înconjurător. Conform modelului dezvoltat de Butler (1980, 2006), T.A.L.C (Tourism Area Life Cycle) fiecare areal turistic cunoaște un traseu de dezvoltare crescândă de la etapa de explorare, implicare sau dezvoltare, până la cea de maxim-consolidare, urmată apoi de o etapă de stagnare, relansare sau, în unele cazuri, chiar declin. Autorul face această analiză din perspectiva numărului de turiști care sosec în arealul respectiv, dar nu fără a observa și implicațiile la nivelul consumului de resurse și a transformărilor care survin din acest punct de vedere. În acest model evolutiv poate fi integrat și turismul montan; spațiul montan resimte în mod direct presiunea antropică, efectele fiind de cele mai multe ori negative: poluare, degradarea și modificarea peisajului, supraaglomerare, epuizarea resurselor.

2. METODOLOGIE ȘI ANALIZA DATELOR

Lucrarea de față își propune spre analiză evoluția medie a două tipuri de destinații turistice foarte relevante pentru turismului montan și, implicit, a contorizării densității umane în aria montană- stațiunile balneare și stațiunile montane. Numărul de turiști sosiți în arealul montan din județul Suceava poate fi un indicator relevant pentru analiza dimensiunii turismului montan, iar trendul evolutiv al acestora oferă posibilitatea încadrării turismului montan sucevean în una dintre etapele modelului T.A.L.C . Datele analizate sunt cele oficiale oferite de Direcția de Statistică Suceava prin Breviarul Turistic editat anual, începând cu anul 1996 (cu date din anul 1995), până în anul 2012 (cu date din 2011). Din considerente de organizare eficientă a lucrării, dar mai ales din considerente de analiză turistică, perioada de 17 ani a fost împărțită în 3 intervale. Turismul este un fenomen socio-economic extrem de sensibil la o sumedenie de factori (economici, politici, naturali), de aceea divizarea în 3 perioade

nu a fost făcută aleatoriu, ci marcând ca puncte de reper anii 2001 (schimbări în cadrul legislației turistice- Legea 775/2001 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, ale cărei efecte se vor simți în mod practic începând cu anul 2002) și 2007 (anul de început al crizei economice). Analiza propriu-zisă a fost efectuată folosind soft-ul SPSS v.20, prin care s-a derulat metoda one-way ANOVA (pentru a determina dacă există o diferență semnificativă a mediilor dintre două variabile- în cazul nostru între intervalele de timp și numărul de turiști sosiți) și testul Tukey HSD (analizează cât de mare este diferența de medie). 1. Există diferențe semnificative între mediile numărului de turiști cazați în stațiunile balneare între următoarele intervale 1995- 2001, 2002-2007 și 2008-2011? În primul rând, metoda one-way ANOVA care a fost folosită pentru a compara efectul intervalelor de timp asupra numărului de turiști cazați în stațiuni balneare în următoarele 3 perioade: 1995-2001, 2002- 2007, 2008-2011. S-a constatat un efect semnificativ al intervalelor de timp la o nivel al lui $p < 0.05$ pentru cele trei condiții [$F(2, 107) = 3.28$, $p = 0.041$]. Analiza post-hoc folosind testul Tukey HSD a arătat că valoarea mediilor pentru intervalul 1995-2001, în condițiile $M = 8039$, $SD = 7071$, nu a fost semnificativ diferit de cel din 2002-2007, cu parametrii $M = 4714$, $SD = 6507$, $p = 0,085$, iar acesta ne fiind semnificativ diferit față de intervalul 2008-2011 ($M = 4010$, $SD = 4625$). Singura diferență semnificativă găsită a fost între intervalul 1995-2001 și 2008-2011, unde valoarea lui $p = 0.04$. Rezultatele indică faptul că există un efect semnificativ al intervalelor de timp asupra numărului de turiști care s-au cazat în stațiunile balneare. Concret, media numărului de turiști din 2008-2011 este semnificativ mai mică (de două ori mai mică) decât media numărului de turiști cazați în stațiunile balneare, corespunzătoare intervalului 1995-2001. Graficul mediilor este atașat mai jos: Graphic 1: Means plot for the number of tourists accommodated in balneary resorts in the three time intervals 2. Există diferențe semnificative între mediile numărului de turiști cazați în stațiunile din zonele montane între următoarele intervale 1995-2001, 2002-2007 și 2008-2011? În al doilea rând, s-a efectuat analiza one-way ANOVA pentru a compara efectul intervalelor de timp asupra numărului de turiști cazați în stațiunile montane (aceleași trei intervale 1995-2001, 2002- 2007, 2008-2011). Analiza a indicat faptul că nu s-a găsit nici un efect semnificativ al intervalelor de timp, la o valoare a lui $p < 0.05$, pentru toate cele trei perioade [$F(2, 169) = 1.85$, $p = 161$]. Testul Tukey HSD nu a fost realizat deoarece nu s-a găsit nici o diferență semnificativă statistic între cele trei intervale. Aceasta înseamnă că media numărului de turiști cazați în stațiunile montane, este statistic la fel/constantă dacă ar fi să comparăm cele trei intervale între ele,

5cu toate că, din punct de vedere vizual

se poate observa că valorile numerice sunt diferite. Graficul mediilor este atașat mai jos. Graphic 2: Means plot for the number of tourists accommodated in mountainous resorts in the three time intervals 3. CONCLUZII Făcând abstracție de analiza statistică și privind cele două grafice, am putea spune că asistăm la o situație evidentă, un declin constant al sosirilor turiștilor în cadrul celor două destinații turistice montane (stațiuni balneare și stațiuni montane), cu diferențe mari între intervalele extreme 1995-2001 și 2008-2011. Cercetătorul însuși este cel care decide pe ce tip de date își construiește argumentația; poate folosi date absolute bazându-se pe variația cifrelor de la an la an, sau poate folosi medii, caz în care analiza este una mai de ansamblu, bazată pe algoritmul matematic care este considerat foarte precis. Deși trend-urile celor două grafice par identice, observăm că rezultatele sunt diferite. În cazul evoluției medii a fluxului de turiști pentru stațiunile balneare, concluzia este că diferențe semnificative statistic sunt doar între cele două intervale extreme, 1995-2001 și 2008-2011, cu valori mai reduse pentru cel din urmă. În cazul evoluției medii a numărului de turiști sosiți în stațiunile montane, se demonstrează că nu există o diferență statistică considerabilă între cele trei intervale. Cum este posibil, când graficele arată aproximativ la fel? Răspunsul se găsește în valorile numerice ale celor două analize; în primul caz vorbim de o

diferență statistică a mediilor de aproximativ 4000 turiști (valoare ce a determinat ca valoarea lui p să fie mai mică de 0,05 - deci o diferență semnificativă între intervale), iar în al doilea caz există o diferență de sub 2000 turiști, fapt care a generat ca diferența mediilor intervalelor să nu fie semnificativă statistic. Pe de altă parte, cum este posibil acest trend descrescător în cazul județului Suceava, unde fenomenul turistic cunoaște o creștere constantă cel puțin din anul 2000 și cu precădere din anul 2005- 2006 (atât în ce privește numărul de structuri de cazare, cât și numărul turiștilor sosiți)? Analiza a fost desfășurată numai pentru turismul montan; în ultimii ani, județul I Suceava s-a consacrat la nivel național ca județ etalon pentru turismul cultural-religios, acesta fiind tipul de turism sucevean reprezentativ. Anii 1995-2001 au avut ca principali centri polarizatori, stațiunile deja consacrate (Vatra Dornei, Câmpulung Moldovenesc, Gura Humorului) aceste destinații fiind cele mai căutate la acea vreme; trecerea timpului și intrarea în circuitul turistic a tot mai multe areale din județ, a oferit noi și diverse posibilități de cazare a turiștilor, care au preferat să viziteze și noile locații, generând un fenomen de "descentralizare" a locațiilor consacrate.

Bibliografie 1

1. **Butler, R.W., (1980) The concept of a tourist area cycle of evolution: implications for management of resources, The Canadian Geographer, vol 24, nr 1, pp 5-12.** 2. **Butler, R.W. (editor), (2006) The Tourism Area Life Cycle. Applications and Modifications, vol 1, Channel View Publications, UK.** 3. **Butler, R.W. (editor), (2006) The Tourism Area Life Cycle. Conceptual and Theoretical Issues, vol 2, Channel View**

Publications, UK. 4

3. **Cater, E., (1994), Introduction, în Cater, E, Lowman, G., Ecotourism: a sustainable option?, John Wiley & Sons,**

Brisbane. 5. **Cheia, G., (2013) Ecotourism: Definition and Concepts, Journal of Tourism, no 15, pp. 56-60.** Colby, (1990) 6

2. **Gurung, H., (1998) Sustainability and Development in Mountain Tourism în Patricia East, Kurt Luger, Karin Inmann (edit), Sustainability in mountain tourism. Perspectives for the Himalayan countries, Book Faith India/ Delhi & Studienverlag/Innsbruck-**

Vienna. . 7

4. **Muntele, I., Iașu, C., (2006) Geografia turismului. Concepte, metode și forme de manifestare spațio -temporală,**

ediția a II-a, Editura Sedcom Libris, Iași. 8. ***Breviarul Turistic al Județului Suceava, 1996, 1997, ..., 2011

